

Předcházející slova pronesl jménem českomoravského notářstva prezident notářské komory v Praze Dr. Jaroslav Ponec u rakve zesnulého Dr. Jaroslava Čulíka v pražském krematoriu dne 19. XI. 1942.

Přes stručnost charakterisoval tento projev výstižně práci zesnulého a jeho vynikající kvality, které jej předurčily, aby se stal uznávaným reprezentantem všeho notářstva v našich zemích po celá desetiletí.

Podrobná životní data zesnulého byla uvedena v tomto listu již při oslavě jeho sedmdesáti let v čísle šestém ročníku XIII. Na dlouhé řadě jiných míst Českého práva byly podány referáty o jeho práci i bojích, jeho činnost zhodnocena a vyjádřen vděk stavu za vše, co Dr. Čulík notářskému stavu přinesl. A na mnoha stranách našeho časopisu jsou zachovány průbojné myšlenky zesnulého, jeho plány a náměty, nesoucí se vesměs k povznesení úrovně a významu stavu, stejně tak jako mnoho jeho odborných statí a úvah trvale nám připomíná jeho hlubokou právnickou erudici, jež spojena s bystrostí úsudku a logikou myšlení, postavila jej mezi nejlepší naše právníky vůbec.

Již jednou bylo zdůrazněno na těchto místech — a to právě při oslavě osmdesáti let Dr. Jaroslava Čulíka — že notářský stav dovede oceniti práci těch, kdož k jeho povznesení pracovali, a býti jim za ni vděčen.

Truchlivá vzpomínka na odchod Dr. Čulíka jest příležitostí pro celý stav, aby osvědčeno bylo, že v duchu této tradice náleží a bude náležitě trvalý vděk našeho notářstva na prvním místě Dr. Jaroslavu Čulíkovi, který budoval cesty pokroku a povznesení našeho stavu a vytkl mu nejušlechtilejší cíle, jichž dosažení v jeho intencích jest snahou nás všech.

Dr. OTTO HYBL, Brno:

Vzpomínáme pana presidenta Čulíka.

Setkal jsem se po prvé s p. presidentem Čulíkem jako mladý notářský koncipient v Praze na pracovní schůzi.

Bylo by tehdy v několika bouřlivých letech, kdy se vyjednávalo o kompromis mezi starší a mladší notářskou generací. My mladí bouřliváci ovšem nezastavovali jsme se — jak tomu již bývá — před ničím a nikým a jsouce z provincie neznali jsme ani dost dobře osobnost Čulíkovu. Jeho klidný zásah do přicstřujících se bojů otrásl poněkud sice sebedůvěrou v leckteré naše názory a skálopevná přesvědčení, avšak přispěl k tomu, že nastoupila zdravá úvaha na místě bojovné neústupnosti.

Jako člověk vysoce inteligentní, sečtělý a hluboce myslící stal se Čulík regulátorem vzájemně se potírajících názorů v těchto letech plných bojů o větší a náležitější uplatnění se mladších příslušníků notářského stavu. Ať to bylo při jednáních v užším stavovském kruhu, ať na ministerstvu, anebo ve Stálé delegaci, všude jsme naráželi na houževnatou vůli jeho, což nás nutilo k našemu prospěchu k bližšímu rozboru osobnosti Čulíkovy a ke studiu jeho názorů.

I když Čulík jako příslušník starší generace byl pochopitelně odchován v duchu poměrně konservativním, přesto nedalo by se říci, že nebyl ochoten popřáti sluchu ozvěnám nové doby. Neodmítal mládí a jeho názory, nýbrž vítal mladé ke spolupráci ovšem v duchu svých přesvědčení a žádal přísně, aby mladí ukázali, že jako příslušníci důležitého stavu jsou schopni vykázati vlastnosti potřebné ke zdolání stále rostoucích a tíživějších úkolů na stav kladebných složitostí sociálního a hospodářského vývoje. Kladel důraz na to, aby jak notář, tak i kandidát nebyl jen průměrným příslušníkem svého povolání, nýbrž, aby věnoval veškeré síly v mezích svých schopností k povznesení svojí úrovně a tím také celého notářského stavu. Ledabylost, právnická neznalost a nezájem o věci stavovské se mu protivila.

Prezident Čulík byl vždy ochoten k debatě, byl vždy pohotov k názorovému boji, avšak vyžadoval od svého protivníka inteligenci, schopnosti a znalosti a slušnost. Neboť neznal jiného způsobu boje, než s otevřeným hledím. Neznal zálužnosti a postranního, pokoutního napadání. A jsa člověkem přímým, zdůrazňoval vždy, že takoveto prostředky boje a vnášení osobních věcí do věcí stavovských jsou notáře nedůstojné a svědčí spíše o jeho méněcennosti a neschopnosti utkati se s protivníkem přímo a otevřeně.

Pan prezident Čulík byl člověk přísný a svoje názory hájil, i když často u nás mladších vzbuzoval zdání, že nám nerozumí. Doba ovšem nedovolila, aby všechny jeho názory mohly býti akceptovány, avšak prezident Čulík i v takových případech, kdy byl nucen ustoupiti, opouštěl pole bez ješitného osobního hněvu a zášti a byl ochoten vždy podati soupeři ruku a uznati to, v čem tento měl pravdu.

Vzpomínám proto na zemřelého i jako jeho někdejší odpůrce s úctou a obdivem.

Jsem mu vděčen za to, jako také jistě mnoho jiných, že jeho hluboké znalosti a jeho životní zkušenosti poskytly mně mnoho cenného nejen pro moje povolání, nýbrž i pro můj soukromý život.

Bůh popřál vysokého věku panu presidentu Čulíkovi. Tohoto vzácného daru dostalo se právem člověku, který svoji dlouhou životní brázdou vyoral s poctivostí a pečlivostí spravedlivého.

Budiž mu země lehká.

Dr. JINDŘICH PROCHAZKA:

Uznání cizozemských rozhodnutí ve věcech manželských.

Dne 25. října 1941 bylo vydáno nařízení provádějící a doplňující manželský zákon a jednotící mezinárodní právo rodinné (Čtvrté prováděcí nařízení k manželskému zákonu — 4. DVOHheG), říš. zák. I, str. 654, Věst. ř. prot. str. 626. V § 24 má toto nařízení ustanovení o uznávání cizozemských rozhodnutí ve věcech manželských. Toto ustanovení jest pro protektorátní právo novum, kolem kterého se ostatně i v říšskoněmecké právní teorii vyrojila řada po-